

همکاری همه‌جانبه لازمه تحقق طرح ملی کم‌تحر کی

کم‌تحر کی و عدم توجه به ورزش‌ها ی همگانی یکی از معضلات عمده و قدیمی ورزش کشور محسوب می‌شود.عضلی که به‌رغم تمام تأکیدات مقام معظم رهبری و تلاش‌های جسته و گریخته مسئولان ورزش کشور همچنان پابرجاست و حالا به حدی رسیده که باید در خصوص کم‌تحرکی نسل آینده احساس خطر کرد. ما امروز با کودکان و دانش‌آموزان چاق روبه‌رو هستیم، یعنی اینکه نسل آینده

ما با مشکل کم‌تحر کی روبه‌روست. فدراسیون ورزش‌های همگانی به همین خاطر خواستار همکاری دستگاه‌های مختلف کشور در جهت تأمین سلامت مردم و اجرای طرح ملی کم‌تحر کی شده‌است. طرحی که اگر با یک بسیج عمومی همراه شود، می‌تواند ثمرات بسیار زیادی برای سلامت و تحرک جامعه و ورزش کشور داشته‌باشد. با این حال تنوع این حوزه در ورزش و لزوم برنامه‌ریزی دقیق در خصوص آن یکی از اصلی‌ترین مسائل محسوب می‌شود، مسئله‌ای که باید جدی گرفته شود. این برنامه‌ها نسبت به گذشته افراد بیشتری را تحت پوشش قرار داده و پیشنهاد من برای آینده ورزش همگانی این است که بررسی شود آیا می‌توان از تعداد فعالیت‌ها کاست و «عمق» اقدامات را بیشتر کرد. به‌نظم نباید کیفیت، عمق و تأثیرگذاری ورزش همگانی فدای کمیت آن شود. باید ببینیم سازمان‌ها و نهادهای مختلف می‌توانند همصدا یا فدراسیون ورزش‌های همگانی یک طرح و پروژه ملی را فریاد بزنند و به سرانجام برسانند. اگر این اتفاق بیفتد شاهد تأثیرگذاری بیشتری در حوزه ورزش همگانی و سلامت مردم خواهیم بود. فراموش نکنیم که یکی از اصلی‌ترین دلایل عدم توفیق برنامه‌های ورزش همگانی تاکنون همین عدم مشارکت دستگاه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای مختلف بوده که امیدواریم با ورود درست و پابره‌نامه آنها به عرصه طرح ملی کم‌تحر کی به زودی شاهد گسترش ورزش همگانی در سطح کشور باشیم.

جانشین

فریدون حسن

جودو و اصرار بر یک کار بی فایده

وقتی دیپلماسی ورزشی نمی‌دانیم

رئیس فدراسیون جودو در حالی این روزها با امیدواری حرف‌از شکایت مجدد به داد‌گاه حکمیت ورزش CAS در خصوص پرونده تعلیق جودوی ایران می‌زند که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، اهالی فن و حقوقدانان این اقدام نتیجه‌ای جز هدر رفتن هزاران دلار یا یورواز بیت‌المال چیز دیگری به همراه نخواهد داشت.

جودو ایران با یک چالش جدی روبه‌روست، چالشی که علاوه بر شیطنت‌های داخلی و خارجی بی‌ارتباط باسوم‌مدیریت حاکم بر ورزش کشور و حتی این رشته و فقدان دیپلماسی ورزشی نیست. وقتی در آبان‌ماه ۹۸ فدراسیون جهانی جودو،ایران را به مدت نامعلوم و به پهنانه رفتار مغایر با منشور المپیک تعلیق کرد، مسئولان فدراسیون ورزش کشور با تنظیم یک شکایت به داد‌گاه حکمیت‌ورزش خواستار رسیدگی به این پرونده شدند.

نتیجه این اقدام هر چند که در ابتدا به رفع تعلیق ایران انجامید، اما باید توجه داشت که اولاً ۱۶ ماه زمان بره، در ثانی مبالغ گزافی خرج و هزینه را روی دست فدراسیون و ورزش کشور و البته بیت‌المال گذاشت و ثالثاً در نهایت کار را به نقطه ابتدایی بازگرداند. یعنی اینکه داد‌گاه CAS پرونده را مجدداً به فدراسیون جهانی عودت داد تا این‌بار برخلاف بار قبل طی یک رأی محکم‌تر از سوی کمیته انضباطی فدراسیون جهانی به همان دلیل عدم توجه به منشور المپیک با محرومیت چهار ساله روبه‌رو شویم، محرومیتی که تا ۲۶ شهریور ۱۴۰۲ ادامه خواهد داشت.

بروز این اتفاق طبیعی و قابل پیش‌بینی بود، چراکه باز هم به جای استفاده از دیپلماسی قوی برای به کرسی نشاندن حرفمان از بی‌راهه حرکت و فراموش کردیم که داد‌گاه حکمیت ورزش هیچگاه در چنین مواردی خلافتنظر فدراسیون‌های جهانی رأی صادر نمی‌کند.جالب‌تر اینکه رئیس فدراسیون هنوز هم رفع تعلیق موقت ایران را برای خود یک پیروزی عنوان می‌کند، در حالی که همه‌منظر تعلیق مجدد جودو بودند، اما گویا فدراسیون‌نشینان خوش‌خیال‌تر از این حرف‌ها هستند. در شکایت اول اشتباه کردیم و حالا همان اشتباه را در شکایت دوم نیز تکرار می‌کنیم.جالب‌تر اینکه حتی نمی‌توانیم در صحبت‌های رودررو هم طرف مقابل‌مان را مجاب کنیم. به حرف‌های میرزاسعیداعلی، رئیس فدراسیون جودو دقت کنید: «دو ماه ایزینی و حتی نشست یک ساعت و نیم با رئیس فدراسیون جهانی داشتیم، اما متأسفانه او بر پیش‌شرط غیرمنصفانه اصرار داشت که مغایر با منشور المپیک است. ماریوس ویزر بسیار محترمانه حرف‌های ما را گوش داد و صحبت‌های صریح و دوستانه‌ای داشتیم، اما او اصرار داشت ما پیش‌شرط آنها را قبول کنیم. طبیعتاً این پیش‌شرط، خط قرمز نظام مسط و بنده مقید به آن هستم و اصول اعتقادی خودم است. تا روزی که هستم چار‌چوب نظام و چار‌چوب کشورم برآیم بیشترین اهمیت را دارد. اینکه با پیش‌شرط بخواهند کسوری را تحت فشار قرار دهند مخالف منشور المپیک است. ما در این جلسه به تفاهم نرسیدیم و در نهایت این رأی صادر شد. بعد از رقابت‌های قهرمانی آسیا، کمیته انضباطی فدراسیون جهانی بدون حضور ما، محرومیت چهار ساله را برای جودو ایران در نظر گرفت که دو سال آن گذشته‌است. ۲۱ روز هم فرصت داشتیم که اگر به رأی اعتراض داریم به داد‌گاه حکمیت‌ورزش‌ساز اعلام کنیم. جلسه‌ای را با وزیر ورزش، آقایان صالحی‌امیری و علی‌نژاد بر گزار کردیم و ابعاد مختلف رأی نیز بررسی شد. قرار شد با وکلای مجرب هم مشورت کنیم که این کار انجام شود و در نهایت به این نتیجه رسیدیم که دوباره به رأی اعتراض کنیم».

خب با این شرایط چگونه می‌توان امیدوار بود که داد‌گاه حکمیت‌ورزش رأی به سود جودو ایران صادر کند. آنچه به نظر می‌رسد این است که باز هم در یک پروسه طولانی‌مدت و پرهزینه بروکراسی اداری اسیر خواهیم شد و در نهایت هم بعد به نظر می‌رسد که راه به جایی نبریم. اینجاست که باز هم جای خالی دیپلماسی درست و پر قدرت در ورزش احساس می‌شود، با این تفاوت که این‌بار هر چه روی دهد ثمرات و اثر آن گریبانگیر دولت بعد و وزارت ورزش آ آینده خواهد بود.

آرش میرزاسعیداعلی می‌گوید: «ما به‌ندای خیر مردم نیاز داریم تا این‌بار هم دفاع کنیم و آخرین تلاش‌هایمان را در داد‌گاه انجام دهیم.» اما سؤال اینجاست تا کجا و چه زمانی قرار است توقع داشته باشیم کم‌کاری‌ها و اشتباهات مدیریتی‌مان با داعی‌ خیر مردم برطرف شود؟!

بنج‌شنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۸شوال ۱۴۴۲ | ۱۳۳۳ شماره ۶۲۱۱

پاسخ به سوالات نمایندگان

پایتخت در حالی هنوز به نتیجه نرسیده که دولتی‌ها همچنان بر واگذاری پرسپولیوس و استقلال تأکید دارند، اما نمایندگان مجلس شورای اسلامی اجرائی شدن این پروژه را مستلزم مهیا بودن شرایط و همچنین برطرف‌شدن ابهامات موجود می‌دانند. با نزدیک شدن به پایان دولت دوازدهم هنوز قول وزارت ورزش برای واگذاری دو تیم دولتی میسر نشده‌است. اگرچه اجرائی شدن این قول در مدت کوتاه باقی مانده از عمر دولت بعید به نظر می‌رسد، اما مسعود سلطانی‌فر در جلسه‌ای که با نمایندگان کمیسیون اصل نود داشته از نهای شدن این موضوع خبر داد.

وزیر ورزش و جوانان با اشاره به آماده شدن مدارک لازم و حسابرسی از برگزاری جلساتی با سازمان خصوصی‌سازی خبر داده‌است: «واگذاری سرخابی‌ها در مراحل نهایی است که توسط سازمان خصوصی‌سازی و بورس انجام می‌شود. مسئولیت اصلی خصوصی‌سازی است. مدارک، حسابرسی و گزارشاتی که باید آماده می‌شد در اختیار بخش خصوصی قرار گرفته است. بعداز مصوبه هیئت عالی واگذاری در تاریخ ۱۸ فروردین ۹۹ برای چگونگی واگذاری در تاریخ ۱۲اسفند سال گذشته مصوبه دیگری داشتند که به سازمان خصوصی‌سازی اجازه می‌داد از طریق شورای عالی بورس، کارها را انجام دهند. خوشبختانه کارها در حال انجام‌است. نمایندگان کمیسیون اصل نودسوالاتی در خصوص چگونگی اقدامات انجام شده، مراحل مختلف کار و شکل واگذاری داشتند. آنها نقطه نظرات خود را اعلام کردند. قرار است در جلسات دیگر با سازمان خصوصی‌سازی مسائل مطرح شود.»

عدم ارائه مستندات از سوی وزیر

کمیسیون اصل نود همچنان از خصوصی‌سازی دو تیم مطرح پایتخت حمایت می‌کند. دولتی بودن، استفاده از بودجه بیت‌المال، مشکلات عدیده مدیریتی و بدهی‌های سنگین از جمله چالش‌هایی هستند که ضرورت واگذاری پرسپولیوس و استقلال را نشان می‌دهند. با وجود اینکه این مسئله سال‌هاست به نتیجه نرسیده، ولی مجلسی‌ها کم‌کمکنان پرسپولیس را به سرانجام رسیدن بحث واگذاری هستند، اما خواهان رفع اشکالات موجود نیز هستند. نصرالله پژمانفر، رئیس کمیسیون اصل نود در گفت‌وگو با فارس گفت: «اشکالاتی در ارتباط با نحوه واگذاری استقلال و پرسپولیوس به بخش خصوصی وجود دارد. ما اصل واگذاری را کار خوب و قانونی می‌دانیم که باید صورت بگیرد، اینکه دو تیم را در این وضعیت نگه داشته‌اند باید از

این نماینده مجلس داشتن تراز مثبت را لازمه ورود سرخابی‌ها به بورس خواند: «وزارت ورزش چندین سال فرصت داشت، چرا این موضوع به تأخیر افتاده

اعتراض ژاپنی‌ها به گوش‌باخ‌نرف

دامنه‌اعتراض‌ها در ژاپن به برگزاری المپیک روز به روز گسترده‌تر می‌شود و حالا با توجه به اینکه کمتر از ۳۰ درصد از کادر درمان در این کشور واکسینه شده‌اند، کادر درمان و پزشکی نیز مخالفت خود را با برگزاری المپیک توکیو اعلام کردند. اما این اعتراض‌ها به گوش کسی نمی‌رود، چرا که باخ بعد از اشاره به واکسینه شدن بیش از ۸۰ درصد شرکت‌کنندگان در دهکده ورزشکاران در گفت‌وگو با مقامات ژاپنی بار دیگر در خواست لغو المپیک را رد و تأکید کرد که بازی‌های المپیک توکیو برای ورزشکاران و همچنین جامعه میزبان در میان افزایش مخالفت با این بازی‌ها ایمن خواهد بود: «سایر مسابقات ورزشی ثابت کرده‌اند که بازی‌های المپیک می‌تواند با اقدامات احتیاطی قوی برابر کووید ۱۹ برگزار شود و هم من و هم شر‌کای ژاپنی و دوستانم بر تعهد کامل برای سازماندهی بازی‌های المپیک و پارالمپیک تأکید داریم.»

فرستی برای طلسم‌شکنی

خیز مؤمن‌زاده و گیانی برای کسب سهمیه در اردن

وزارتش

سرویس ورزشی ۸۸۴۹۸۴۳۴

تأکید مجلس بر رفع نواقص و شفاف‌سازی پروژه خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیوس

تأخیر وعجله سؤال برانگیز وزارت در واگذاری سرخابی‌ها

است و حالا که دولت در حال واگذاری است در این مقطع می‌خواهند این کار را انجام دهند. بر دن دو باشگاه در بورس در صورتی مهیا می‌شود که وضعیت تراز آنها مثبت باشد. سؤال این است که آیا واقعاً آنها در آمدی دارند؟ در حال حاضر به خاطر وضعیت کرونا دو باشگاه از بلیت‌فروشی در آمدی ندارند بنابراین این سؤال مطرح می‌شود که منظور استقلال و پرسپولیوس می‌توانند تراز مثبتی داشته باشند؟ البته ما در صورت کافی بودن مستندات واگذاری را تأیید می‌کنیم.»

تبعات اجتماعی

علی خضریان دیگر نماینده مجلس شورای اسلامی نسبت به واگذاری بدون ضابطه سرخابی‌ها هشدار داد. سخنگوی کمیسیون اصل نود مجلس در گفت‌وگو با ایسنا ضمن اشاره حال حاضر کار خصوصی‌سازی به این وزارت‌خانه ارتباطی ندارد و در اختیار وزارت اقتصاد و دارایی و خصوصی‌سازی است، اما ما نسبت به وظایف وزارت ورزش در خصوص واگذاری س‌والاتی داریم. وزیر ورزش مستنداتی همراه نداشت، اما ما نسبت به خصوصی‌سازی پیگیر هستیم و سؤال‌مان این است که برای واگذاری ۱۵ درصد از سهام دو باشگاه چه مستنداتی دارند.»

نداشتن تراز مثبت

این نماینده مجلس داشتن تراز مثبت را لازمه ورود سرخابی‌ها به بورس خواند: «وزارت ورزش چندین سال فرصت داشت، چرا این موضوع به تأخیر افتاده

پرونده رقابت‌های انتخابی المپیک سه روز دیگر در اردن و بعداز برگزاری مسابقات انتخابی قاره آسیا بسته می‌شود. تاکنون تکلیف ۱۰۷ سهمیه المپیک در رشته تکواندو مشخص شده، اما لایست تکواندوکاران توکیو بعد از برگزاری مسابقات روز جمعه در اردن که با حضور ۸۴ تکواندوکار ۲۸ رشته و به مدت دو روز برگزار می‌شود در حالی بسته خواهد شد که مهیلا مؤمن‌زاده و ناهید گیانی دو نماینده اوزان ۴۹- و ۵۷- کیلوگرم در این رقابت‌ها به دنبال کسب سهمیه هستند. از سال ۲۰۰۸ که تکواندو وارد رقابت‌های المپیک شد، ایران هواره در بخش مردان دو نماینده در این رقابت‌ها داشته‌است، اما حضور بانوان از سال ۲۰۰۸ یکن و با کسب سهمیه قاره‌ای توسط سارا خوش‌جمال قوی‌بود که آغاز شد و در دوره‌های بعد با تک‌سهمیه ادامه پیدا کرد. این‌بار، اما شرایط اندکی متفاوت‌تر است و تکواندوایران چالشس کسب سهمیه‌م توسط مهلا مؤمن‌زاده و ناهید گیانی در اردن را دارد. موفقیتی که

فوتاب

حمایت یوگبا از مردم فلسطین در اول‌لدترافورد

حمایت ستاره‌های فوتبال جهان از مردم مظلوم غزه و محکومیت جنایات رژیم کودک‌کش صهیونستی ادامه دارد و در تازه‌ترین اتفاق، دیدار تیم‌ها منجسترو یونایتد و فولام در حالی با نتیجه تساوی به پایان رسید که در حاشیه این بازی، دو بازیکن تیم منجسترو یونایتد به حمایت از فلسطین در جنگ با رژیم غاصب صهیونیستی پرداختند. پل یوگبا، ستاره فرانسوی و آمان دیالو، پرچم کشور فلسطین را در مقابل هواداران در دست گرفتند و به این ترتیب حمایت‌شان را از مردم مظلوم فلسطین اعلام کردند. پس از پایان این مسابقه، بازیکنان منجسترو یونایتد در زمین دور افتخار زنده و از هواداران حاضر در ورزشگاه تشکر کردند. در این میان پل یوگبا به همراه آمان دیالو با مردم فلسطین در این مراسم شرکت کردند تا در مقابل حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی از ملت مظلوم فلسطین دفاع کنند. اوله گونار سولسترو پس از این اتفاق در نشست خبری به تمجید از یوگبا پرداخت و از بازیکن فرانسوی تیمش دفاع کرد: «ما بازیکنانی داریم با فرهنگ متفاوت، سسرزمینی متفاوت و داستان‌های متفاوت که باید به نظرات آنها احترام بگذاریم. اگر بازیکن من به چیزی غیر از فوتبال می‌اندیشد که اتفاق بسیار مثبتی است. ما این نگرش را در دیگر بازیکنان تیم نیز دیده‌ایم مانند مارکوس رشفورد. باید به نظرات و اعتقادات آنان در خصوص یک مسئله احترام بگذاریم.»

اسرار احمدیان

سعید احمدیان

سر نوشت «هفت‌تپه»

آینه عبرت خصوصی‌سازی در ورزش

خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیوس که نزدیک به سه دهه است در فوتبال ایران کلید خورده از آن دست تصمیم‌هایی است که برغم وعده‌هایی که در نزدیک به ۳۰ سال گذشته درباره واگذاری این دو تیم دولتی توسط مسئولان سازمان تربیت بدنی سابق و ادامه‌وزرای ورزش در دولت‌های مختلف داده شده‌است، هنوز به سرانجام نرسیده و هرچند وقت یک‌بار وعده جدیدی در این رابطه داده می‌شود. مسعود سلطانی‌فر، وزیر ورزش دولت دوازدهم بارها در چند سال گذشته برخلاف وزیران سابق ورزش و مسئولانی که در این باره صحبت کرده بودند، از عزم جدی این دولت برای خصوصی‌سازی صحبت کرده و وعده داده بود که این مسئله در این دولت به ایستگاه آخر می‌رسد و پسوند دولتی از دو باشگاه استقلال و پرسپولیوس برداشته می‌شود. البته این‌بار هم به‌رغم تلاش‌های که در ظاهر وزارت ورزش دولت حسن روحانی برای واگذاری سرخابی‌ها انجام می‌دهد، به نظر می‌رسد در فرصت کوتاه باقی مانده تا پایان کار این دولت که اواسط مرداد است، رخ دادن چندین اتفاقی دور از انتظار و بعید است. با این حال انطور که نمایندگان مجلس پس از جلسه سه‌شنبه کمیسیون اصل نود با سلسلای فرخ‌خبر دادند، دولت دوازدهم مصر به اجرای این واگذاری است و قول داده خصوصی‌سازی سرخابی‌ها با وجود فرصت کوتاه سه ماهه و نیمه که با پایان کار دولت باقی مانده، عملی شود.

با وجود آمدن کمی که بسرای تحقق خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیوس پس از ۳۰ سال ک وعده وجود دارد، به نظر می‌رسد دولتی‌ها در حالی که حداقل در رسانه‌ها و جلساتی که حضور پیدا می‌کنند، اصرار بر واگذاری دارند شرایط را فراهم نکرده‌اند و انطور که جلسه‌ها صورت‌بررسی روند واگذاری دو تیم دولتی پایتخت هشدار داده‌اند، هنوز بسترهای لازم که سبب شود واگذاری، این دو باشگاه را دچار مشکل نکند، فراهم نشده‌است. اما دولت حسن روحانی بدون توجه به تمام جوانبی که باید در خصوص‌سازی سرخابی‌ها مدنظر قرار بگیرد، اهمتش را روی این گذاشته که خصوصی‌سازی دو باشگاه دولتی استقلال و پرسپولیوس را به نام خودش ثبت کند، آن هم بدون توجه به مشکلاتی که ممکن است بر اثر طی نشدن یک فرآیند درست برای این تیم‌ها به وجود بیاید و آنها را از چاله به چاه بیندازد. در این مسئله تردیدی نیست که نه تنها استقلال و پرسپولیوس، بلکه سایر باشگاه‌های دولتی که وابسته به وزارت صنعت هستند نیز باید در مسیر خصوصی‌سازی قرار بگیرند تا هزینه تنگتفکرتخصصدمیلیاردری که سالانه از بودجه دولتی و بیت‌المال برای این باشگاه‌ها می‌شود، به جای اینکه در ورزش حرفه‌ای، آن هم در خلاف قانون مصوب مجلس هزینه شود، به ورزش قهرمانی و همگانی که با توجه به کمبود بودجه با چالش‌های زیادی روبه‌رو هستند، تعلق گیرد.

با وجود ضرورتی که واگذاری باشگاه‌های دولتی دارد، اما مهم‌ترین مسئله در متفک شدن این تیم‌ها از دولت، خصوصی‌سازی و همچنین تضمین‌هایی است که باید در این رابطه گرفته شود تا این باشگاه‌ها به خصوص استقلال و پرسپولیوس با توجه به هواداران چندده میلیونی‌شان دچار چالش‌های اجتماعی و همچنین اقتصادی پس از واگذاری نشوند. برای حصول چنین نتیجه‌ای از واگذاری استقلال و پرسپولیوس که البته باید شامل سایر باشگاه‌های دولتی مانند تیم‌های صنعتی هم بشود، باید کار کارشناسانه با استفاده از نظرات تخصصی مدیران صاحب‌نظر صورت گیرد و دور از سیاسی‌کاری و تصمیم‌های دور از منطق اقتصادی و اجتماعی، این واگذاری صورت گیرد و بستر آن آماده شود.

اهمیت چنین تدبیری وقتی بیشتر از قبل مشخص می‌شود که تجربه خصوصی‌سازی در حوزه‌های دیگر مانند صنایع می‌تواند آینه عبرت دولت حسن روحانی و دولت بعدی برای خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیوس باشد. اگرچه این واگذاری‌ها در شیوه اجرا و نوع آن تفاوت‌های زیادی دارد، اما می‌توان به صورت کلی با توجه به سرنوشت واگذاری‌هایی مانند هفت‌تپه، کشت و صنعت و دامپورری مغان و

هپکوی اراک به این نتیجه رسید که اگر مبنای خصوصی‌سازی، قانون و کار کارشناسانه نباشد و منافع بانندی و گروهی در آن اولویت پیدا کند، خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیوس هم سرانجام بهتری از باشگاه استقلال و پرسپولیوس پس از برداشته شدن پسوند دولتی، شرایط بهتری را نسبت به امروز از نظر درآمدی و اقتصادی تجربه کنند و اینطور نباشد که وضعیت‌شان بدتر شود و خطر نابودی آنها را تهدید کند.